

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2013 r. — Włochy przeciwko Komisji**(Sprawa T-527/13)**

(2013/C 344/121)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: S. Fiorentino, P. Grasso, avvocati dello Stato, i G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 4046 wersja ostateczna z dnia 17 lipca 2013 r., notyfikowanej 18 lipca 2013 r., w sprawie pomocy państwa SA.33726 (11/C) [ex SA.33726 (11/NN)] udzielonej przez Włochy (odroczenie płatności opłat od mleka we Włoszech)

— posiłkowo — stwierdzenie nieważności ww. decyzji w części [art. 2 lit. b), c) i d)], w której rozszerza obowiązek odzyskania pomocy na pomoc objętą decyzją Rady nr 2003/530/WE;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd włoski zaskarżył decyzję Komisji C(2013) 4046 wersja ostateczna z dnia 17 lipca 2013 r., notyfikowaną 18 lipca 2013 r., w sprawie pomocy państwa SA.33726 (11/C) [ex SA.33726 (11/NN)] udzielonej przez Włochy (odroczenie płatności opłat od mleka we Włoszech).

W decyzji tej Komisja Europejska:

— stwierdziła, że odroczenie płatności raty opłat od mleka przypadającej na dzień 31 grudnia 2010 r., przyznane we Włoszech w grudniu 2010 r., stanowi między innymi pod względem sposobu jego zastosowania pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem;

— stwierdziła, że brak poszanowania warunków określonych w decyzji Rady 2003/530/WC, wynikający z odroczenia wspomnianej płatności, stanowi pomoc niezgodną z rynkiem wewnętrznym;

— nakazała Włochom, by od beneficjentów odroczenia płatności odzyskały kwoty wspomnianej niezgodnej pomocy wraz z odsetkami.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 3 ust. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy de minimis w sektorze produkcji rolnej (Dz.U. L 337, s. 35).

— W zaskarżonej decyzji zastosowano ten przepis w oparciu o błędne założenie, że istniejąca pomoc, zatwierdzona decyzją Rady nr 2003/530/WE, stanowi kwotę maksymalną, jaką można było przyznać producentom mleka, wobec czego każdy późniejszy środek pomocowy, choćby był objęty systemem de minimis (i choćby był wielkości absolutnie minimalnej wielkości), ipso iure powoduje w wyniku kumulacji wysokość pomocy przekraczającą pomoc maksymalną.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1535/2007, art. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1) i art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 794/2004 w sprawie wykonania rozporządzenia nr 659/1999 (Dz.U. L 140, s. 1) oraz dotyczący braku uzasadnienia.

— W zaskarżonej decyzji zastosowano wspomniany art. 3 ust. 2 — który dotyczy łącznej pomocy objętej systemem de minimis — w przypadku, w którym pomoc de minimis dochodziła do pomocy istniejącej. Ponadto w decyzji błędnie zakwalifikowano kwestionowany środek jako zmianę istniejącej pomocy zgodnie z art. 1 lit. c) rozporządzenia nr 659/1999. W rzeczywistości półroczne odroczenie terminu jednej z rat rocznych stanowiło odrębny środek i nie powodowało bynajmniej istotnej zmiany istniejącej pomocy. Poza tym nie stanowiło ono podwyżki wyższej niż 20 % pierwotnej istniejącej pomocy i nie wpływało na ocenę zgodności takiego systemu. W każdym razie Komisja nie dała wystarczającego uzasadnienia tych kwestii.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2013 r. — Verein Natura Havel i Vierhaus przeciwko Komisji**(Sprawa T-538/13)**

(2013/C 344/122)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verein Natura Havel eV (Berlin, Niemcy); i H.P. Vierhaus (Berlin) (przedstawiciel: O. Austilat, adwokat)